

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 15. og 16. session 1967 og 1968.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIII) findes i tidenden sp. 1369).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Nordisk Råds danske delegation meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om salg af fisk ved offentlig auktion.

(Lovforslaget (nr. 55) findes i tillæg A. sp. 1287, fremsættelsen i tidenden sp. 831).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: En mere tidssvarende lov om salg af fisk ved offentlig auktion må vel nok anses for ønskelig, ikke mindst foranlediget af de seneste års rivende udvikling inden for fiskerierhvervet. Allerede for ca. 3 år siden havde man i fiskeriministeriet under overvejelse at søge den nugældende auktionslov, der er fra 1939, revideret. Der blev på daværende tidspunkt også ført en række forhandlinger mellem erhvervets hovedorganisationer og ministeriet om dette spørgsmål. De forskellige synspunkter, som erhvervsorganisationerne dengang fremførte, lod sig imidlertid ikke koordinere. Erhvervsorganisationerne henstillede derfor til ministeriet, at auktionsloven af 1939 forblev uændret, en henstilling, som fiskeriministeriet også imødekom. På denne baggrund vil jeg derfor gerne i dag spørge ministeren, hvorvidt der på ny har været ført forhandlinger mellem ministeriet og de pågældende

erhvervsorganisationer om en ny auktionslov, og om det foreliggende lovforslag kan betragtes som et forhandlingsresultat, hvorom der er fuld enighed i samtlige organisationer inden for fiskerierhvervet.

Hvorvidt det er rigtigt at give ministeren en så vidtrækkende bemyndigelse som anført i lovforslagets § 8, er vel nok et spørgsmål, man bør se nærmere på i et udvalg. Jeg vil i hvert fald mene, at flere af de bestemmelser, som i øjeblikket findes i det særlige auktionsreglement, sikkert bør medtages i selve loven.

Jeg er vidende om, at der i fiskeriorganisationerne er kredse, der er stemt for, at bevilling til afholdelse af fiskeauktion også kan meddeles andelssalgsforeninger og lignende salgssammenslutninger, under hvis formål det indgår at sælge medlemmernes fangster. Det vil glæde mig, såfremt ministeren nærmere vil udtale sig om, hvorvidt en sådan udvidelse af loven også kan anbefales af ministeriet.

Ved at læse lovforslaget er jeg blevet bi-bragt den opfattelse, at der er flere auktionsmestre, som ministeren senest den 1. juli 1969 vil have frataget bevilling. Lovforslagets § 1 sammenholdt med den nugældende lov giver mig også anledning til at spørge, om ministerens hensigt er, at der fremover modsat nu kun bør være én auktionsmester i hvert område.

I forbindelse med behandlingen af dette lovforslag bør man formentlig også have spørgsmålet om mindstepriser på fisk i førstehåndssalgsløbet for øje. Udelukket er det nemlig ikke, at dette spørgsmål kan løses i forbindelse med vedtagelsen af en ny auktionslov. Man må derfor sikkert også overveje, om fiskeriministeren ikke bør have hjemmel til efter indstilling fra fiskerierhvervets organisationer at bestemme, at udbud på auktion af fisk kan ske i henhold til en vejledende noteringspris. I så fald vil man sikkert i betydelig grad kunne imødegå de ubehagelige virkninger, som de såkaldte prismæssige gyneture på fiskeauktionerne ofte påfører fiskerierhvervet.

Jeg vil gerne slutte disse bemærkninger med at tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, men jeg mener, at der i lovforslaget er flere spørgsmål, som det vil være betimeligt at drøfte videre i et udvalg.

Formanden: Jeg henstiller, at medlemmernes indbyrdes samtaler føres mere sagte.

Hindkjær Pedersen: Det fremsatte lovforslag om salg af fisk ved offentlig auktion tillader nu også salg af frossen og saltet fisk. Tiden har medført, at dette er påkrævet og endda særdeles påkrævet på grund af lange rejser ikke mindst i laksefangsten.

Lovforslaget hjemler auktionsmesteren ret til også at afholde auktioner andre steder end i den kommune, hvor han bor. Der kan i henhold til lovforslaget holdes auktion på steder, hvor der ikke er basis for at oprette en selvstændig auktion. Jeg forstår, at dette vil betyde meget for disse steder, særlig hvor der er langt til nærmeste auktion.

Det er også rimeligt, at det i lovforslaget bestemmes, at bevilling som auktionsmester meddeles efter opslag, og at der opstilles bestemte kriterier for at kunne søge, at der fastsættes faste regler for afholdelse af auktion, og at bevillingen kan inddrages, dersom disse regler ikke efterleves.

Ligeledes finder jeg det rimeligt, at der er sat en aldersgrænse for bevillingens bortfald, og at dette medfører en særlig ordning for de nuværende indehavere af bevillingerne.

Det foreslås, at fiskeriministerens fastsætter vederlag for salg af fisk ved auktion, og det fremgår af bemærkningerne, at dette som tidligere vil ske ved forhandling med revisionsdepartementet og auktionsmestrenes organisationer, og at man vil holde honoraret på et i forhold til omsætningen rimeligt niveau.

Lovforslaget egner sig til udvalgsbehandling, og på mit partis vegne kan jeg tilsige en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Henry Sørensen: Det lovforslag, som er til behandling her i dag, har vi jo fra fiskerorganisationerne ønsket længe; revisionen af loven har været hårdt tiltrængt i flere år.

Der er kommet et par nye ting ind, som vi glæder os meget over. For det første at man kan sælge frossen fisk, herunder ikke mindst laks, ved offentlig auktion, og dernæst aldersgrænsen. Jeg har et par bemærkninger om aldersgrænsen til ministeren, som jeg håber ministeren vil tage til efterretning, og at vi i et udvalg kan få det ændret,

for det grundlag, vi gik med til, var jo 70 års aldersgrænsen. Jeg ser nu, at ministeren i sit forslag har ændret det til 72 år. Ministeren har også ændret lidt ved overgangsbestemmelserne — det har ikke den store betydning — idet aldersgrænsen dér, så vidt jeg husker, i det udkast, der lå til forhandling, var 75 år, men formuleringen for de auktionsmestre, der ved lovens ikrafttræden er fyldt 75 år, var noget mere blød end den, der er i lovforslaget, idet man sagde: en kortere afviklingstid. Dér har ministeren nu indføjet: 6 måneder. Til det sidste skal ikke gøres kritiske bemærkninger, men det første vil jeg gerne have at vi får lejlighed til at behandle i udvalget. Vi har ment, at 70 år for auktionsmestrene måtte være en passende alder at gå af i, så meget mere som vore auktioner jo bliver mere og mere centraliseret, og der kommer større og større tilførsler. Derfor må opgaverne så helt ud ses under den synsvinkel, at der er et ret stort ansvar og et ret stort arbejde for en auktionsmester fremover.

Jeg kan som de foregående talere også tilsige velvillig behandling i det udvalg, jeg nu forstår bliver nedsat.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til hr. Risgaard Knudsen. Det kan jo kun glæde mig, at hr. Risgaard Knudsen nu som folketingsmedlem har fået sit hjerte til at banke en smule varmere også for dette fiskerispørgsmål. Det er en glæde for os, og jeg håber efter den positive indstilling, hr. Risgaard Knudsen gav til kende over for den eventuelt kommende mindsteprisordning, at det lovforslag, der formentlig inden så forfærdelig længe bliver fremsat i det høje ting om mindstepriser for fisk, også får hr. Risgaard Knudsens og hans partis medvirken.

Mere skal jeg ikke sige. Vi er fra venstre indstillet på at medvirke til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget i det kommende udvalg.

Amtøft: Indholdet af lovforslaget om salg af fisk ved offentlig auktion er allerede oplyst af de foregående ordførere, og jeg skal ikke komme nærmere ind herpå. I henhold til § 8 fastsætter fiskeriministerens nærmere regler for auktionernes afholdelse. Som allerede sagt af hr. Risgaard Knudsen kan der være god grund til i udvalget at få oplyst,

[Amtoff.]

hvilke hovedretningslinjer ministeren påtænker fastlagt for auktionernes afholdelse.

Jeg kan oplyse, at det radikale venstre er positivt indstillet over for lovforslaget.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Til det ærede medlem hr. Risgaard Knudsens første spørgsmål, om der har været ført forhandlinger med organisationerne, og om disse forhandlinger har ført til fuld enighed, kan jeg sige, at forhandlinger har været ført. Det fremgik også af det ærede medlem hr. Henry Sørensens bemærkninger, at fiskeriministeriet og fiskeriforeningerne var enige om hovedsigtet, og at et sådant lovforslag havde været ønsket i årevis, men udtrykket „fuld enighed“ — det fremgik jo også af det ærede medlem hr. Henry Sørensens bemærkninger — kan jeg ikke anvende. Jeg kan altså ikke svare helt bekræftende over for det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen, da der er nogle emner, der tilbagestår til forhandling, f. eks. spørgsmålet om alderscensus, om vi skal have 70 eller 72 år stående i loven som aldersgrænse for auktionsmestre.

Jeg ved jo godt, at 70 år af de fleste mennesker anses for en naturlig grænse, hvor man skærer over og siger, at nu går man ud af erhverv, man har fået tildelt af det offentlige. Jeg har alligevel ment at burde sige 72 år i dette tilfælde, men jeg vil naturligvis gerne forhandle om det i udvalget. Når jeg har syntes, at man skulle sige 72 år, er det ikke, fordi vi indtil nu har kørt med meget, meget højere aldersgrænser i praksis; det er mere, fordi der jo her i modsætning til tjenestemandsstillinger i det offentlige, i kommunerne og i staten, er tale om en stilling, hvor man ikke har nogen pension. Dertil kommer, at jeg har egentlig også den opfattelse, at det kan være diskutabelt, om 70 år er en rimelig maksimal grænse længere, efterhånden som folk jo er blevet meget raskere i de højere aldersklasser. Men det er da klart, at en ting som 70 eller 72 år kan vi vel snakke os til rette om i udvalget.

Det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen nævner muligheden af at bestemme, at udbuddet gennem auktionerne skulle kunne ske til vejledende orienteringspriser, og vil på den måde ligesom komme ind på at klare

det så lidenskabeligt og længe diskuterede mindsteprisspørgsmål. Det er muligt, der er en konstruktiv idé deri, vi kan da i alt fald tales ved om det, når man får lidt mere konkret at vide om, hvordan det ærede medlem kunne tænke sig det. Men jeg vil jo godt indrømme, at jeg på forhånd er en lille smule betænkelig ved sammenblandingen, og så er der jo endelig også det, at der i øjeblikket sidder et udvalg, hvori også organisationerne er med og tjenestemandene er med, som behandler mindsteprisspørgsmålet. Det vil jo nok være rimeligt, at man lader dette udvalg få også denne tanke til behandling, således at vi kan høre, hvad udvalget, som er nedsat udtrykkeligt i den hensigt at vurdere mulighederne for en mindsteprisordning, mener om sagen.

Jeg har allerede svaret det ærede medlem hr. Henry Sørensen på hans bemærkninger om aldersgrænsen og takker de ordførere, der har haft ordet, for den tilslutning, de og vel dermed forhåbentlig deres partier har givet til lovforslaget.

Risgaard Knudsen: Jeg vil da gerne takke ministeren for de fremsatte udtalelser vedrørende min tanke om eventuelt i loven at indføje en bestemmelse, der gav mulighed for at fastsætte vejledende noteringspriser på auktionerne. Jeg forstod også ministerens udtalelser på den måde, at ministeren var forstående over for tanken.

Men det, der giver mig anledning til at tage ordet, er faktisk mere hr. Henry Sørensens bemærkning om, at man snart kunne forvente et forslag til lov om mindstepriser. Denne udtalelse blev faktisk ikke bekræftet af de udtalelser, ministeren fremsatte, tværtimod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe.

(Lovforslaget (nr. 44) findes i tillæg A. sp. 1269, fremsættelsen i tidenden sp. 729).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Det er jo rigtigt, som det også står anført i bemærkningerne til lovforslaget, at der har været stor interesse for at udnytte de fordele, som ordningen indebærer, og der er herigennem tilført den danske handelsflåde en lang række moderne skibe samtidig med, at ordningen har været en væsentlig støtte for beskæftigelsen ved flere af vore skibsværfter. Jeg ville dog sætte pris på, om vi efter denne førstebehandling kunne få en kort udvalgsbehandling med henblik på en drøftelse af den praksis, der er i øjeblikket for ydelse af lån og garantier. Det, jeg særlig har i tanken, er lånenes løbetid, et spørgsmål, som jeg vil mene det vil være klogt at drøfte i et udvalg og eventuelt i et samråd med ministeren.

Hindkjær Pedersen: I det foreliggende lovforslag om ændring af lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe foreslås garantibeløbet forhøjet fra 8 til 15 mill. kr. Jeg finder den foreslåede forhøjelse rimelig. Den betyder, at man herhjemme årligt kan ganratere for bygning af omtrent det samme antal skibe, som da de 8 mill. kr. blev vedtaget. For mig er det ikke alene et spørgsmål om at bygge skibe, men nok så meget, at de, der bygges, bliver bygget på danske værfter. Jeg kan for øvrigt ganske tilslutte mig handelsministerens bemærkninger til lovforslaget, og hvad der blev sagt ved lovforslagets fremsættelse, og kan på mit partis vegne give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Henry Sørensen: Jeg vil gerne takke handelsministeren for fremsættelsen af lovforslaget. Jeg tror, det er et godt forslag, og ville egentlig med det samme kunne tilslutte mig de to ærede talere, der har været

heroppe. Jeg tror, at det betyder uendelig meget, at vi af konkurrencemæssige hensyn også følger med i dette spørgsmål. Det udland, som vi konkurrerer med, har forhen haft bedre betingelser, og det har jo også manifesteret sig i, at de dels har fået større, hurtiggående skibe, dels måske også — med en lille tanke på debatten forleden om sikkerheden, da dette kan medvirke til bedre muligheder, af den grund — bedre folk om bord.

Jeg kan på mit partis vegne også give tilslutning til, at vi tager en kortere udvalgsbehandling, men i hovedprincipperne er jeg helt enig, og jeg vil slutte med at sige, at vi fra vor side altid betragter disse mindre skibe som en slags havets husmænd, og jeg har ment, at man i mange år egentlig ikke har haft øjenene åbne for, hvor stor betydning vor coasterfart fremover kan få; ikke mindst efter at vi har fået de meget store oleskibe, så skal de nok vide at få store muligheder.

Jeg tilsiger på mit partis vegne tilslutning til lovforslaget.

Amtoft: Forslaget til ændring af lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe går i al sin enkelhed ud på, at rammen for garanti for lån til nybygning udvides fra 7½ mill. kr. til 14½ mill. kr. pr. år, mens rammen for lån til ombygning af skibe uændret er ½ mill. kr. pr. år. Man kunne fristes til at spørge, om vi ikke har for mange coastere, om fragtmarkedet kan bære den stadige udvidelse af småskibsflåden, men her må bemærkes, at der i stor udstrækning bygges småskibe på udenlandske værfter for dansk regning. Lovforslaget skal sikre nogenlunde lige konkurrencemuligheder for danske og udenlandske værfter.

Det er oplyst over for mig, at statens garantiforpligtelse hidtil kun er blevet effektiv i ubetydeligt omfang. Det oplyses i ministerens fremsættelsestale, at et af vore mindre værfter har fået kontrakt på to nybygninger, dog kun hvis der kan ydes statsgaranti. Da garantirammen for 1968-69 næsten er opbrugt, vil en gennemførelse af lovforslaget således medføre øget beskæftigelse.

Med disse motiveringer kan jeg tilsige det radikale venstres støtte til lovforslagets gennemførelse.